

БОТИМ РИТОВСКИ

РЕВОЛУЦИОНЕРНАТА ДЕЛНОСТ НА
НАУМЕ ВЕСЛИВСКИ - ОБЧАРОТ

процедурно
27.06.1989г.

НАУМЕ ВЕСЛИЕВСКИ - "ОВЧАРОТ"

Секое сеќавање за револуционерите е одговорност пред историјата, автентична возбуда на спомените од историја и луѓето во неа. Тешко е тоа да се смести во неколку страници. Тоа сепак би било само исечок за да се задоволи желбата, да се каже нешто за човекот и револуцијата, за виорот на војната во која се калевме за да стасаме до ова наше денес. Некои наши другари не ја видоа светлината за која се боревме, но ги повесовме нивните идеали за да ги вградиме во современоста. Еден од многуте кој остана и ја дочека слободата, чиј ник засекогаш остане длабоко во сеќавање, е револуционерот и легендарниот командант на првата регуларна македонска војска кој беше командант на прв баталјон "Мирче Ацев" е Науме Веслиевски - Овчарот.

Науме Веслиевски е роден во 1921 год. во востаничкото револуционерно село Златари од мајна Илинка и татко Танко. Потекнува од сиромашно селско земјоделско печалбарско семејство. Село Златари се наоѓа на подножјето на планината Бигла. Преспа е живописна котлина меѓу планината Баба со врвот Нелистер /2600 м/, Сува Гора /1900 м/, Бигла /1933 м/. Преспа се наоѓа на крајниот југ на Југославија. Преспанскиот регион е пасиш и поради тоа уште оданна еден дел од населението беше ориентирано кон печалбарството и одеше во разни земји во Југославија и прекуокеанските земји. Така татко му на Науме Танко, уште во раната младост отиде на печалба во Истанбул - Турција и во Северна Америка, за да го прехрани своето семејство кое беше многу члено.

Науме основното училиште, четврто одделение, заврши 1932 год во село Златари. Поради слабите материјални можности не го продолжи

пколувањето, остана на село да ги работи селските работи-земјоделие, да чува стока, овци и др. Во раните наиди години го почувствува макотрпниот неснослив живот, селските мзки, неправдината експлоатацијата над селанецот и работникот од тогашните години. Како младенец беше со напредни мисли - идеа.

На 15 септември 1941 год. Науме беше повикан од бугарската фашистичка окупаторска власт на отслужување воен рок. Воената обврска ја служеше во Трети артилериски полк на Н.В. цар Борис III специјална батерија - телефонист во град Пловдив - Бугарија. Во војската со другите војници - македонци (битолчани, прилепчани, велешани и струничани) пееја македонски песни. Науме и Крсте Соколовски од истото село беа најблиски, најверни и неразделини другари уште од детството и во партизани до крај останаа верни другари. Науме и Крсте како патриоти - македонци и напредни младици не искаа да служат во бугарската фашистичка армија. Двајцата уште пред да ги пуштат на отсуство се договорија да не се враќаат во бугарската војска и решија да одат во партизани. Во првата декада на април 1942 год. беа пуштени на отсуство и тогаш се поврзаа со секретарот на партиската организација Мите Гајтановски и минаа во илегалство. Партиските организации во селата: Златари, Сопотско, Подмочани, Покрвеник и Царево Двор го прифатија Науме заедно со другите илегалци (Милја Спировски, Крсте Соколовски и др.) Исто така водеха грижа за опстанок со храна и друго и за нивното обезбедување од непријателите. Особено во село Покрвеник посебна грижа водеше и кој постојано беше заедно со њив членот на реонскиот и војниот комитет на КПЈ за Преспа под италијанска фашистичка окупација Мите Трпозски - Војводата, а доаѓаше и Јосиф Јосифовски - Герче - Секретарот, инструктор на Покраинскиот на КПМ при месниот комитет на КПЈ за Преспа и одржаша состаноци.

Во 1942 год. летото, Науме Веслиевски - Секретар стана член на Партијата. Во духот на одлуката на Покраинскиот комитет на КПМ и Глав-

ниот Штаб на НОВ и ПОМ за формирање партизански вјереди во Македонија / Вардарска/.

На 6 јули 1942 година на планината Бигла во месноста Синедолско Кладенче, во регионот на село Златари - Преспа, беше формиран битолско - преспански НОП одред "Даме Груев". Тогаш беше избрано штабно раководство на одредот во состав: Јосиф Јосифовски - Горче-Свештарот - политички комесар, Илија Спировски, заменик политички комесар, Горе Велковски - Коста, командант, Науме Веслиевски - Овчарот, заменик командант, Пене Божиновски - Кочо, интендант. По акцијата - нападот на полицискиот участок (станица), на 18 август 1942 год., Овчарот стана командант на одредот. Од многуте настани - акции и борби во НОВ и ПОМ во кои учествувал Овчарот ќе наведем само некои: Прво воено - политичко крштавање на одредот "Даме Груев" беше на 2 август 1942 година со нападот на село Смилево. Тогаш беше одржан политички митинг, запленета и уништена архивата со воени и даночни списоци и реквизиционите преписки и друго. Со нападот на село Смилево, беше попречена намерата на бугарските фалсификатори на историјата, 2 август, тој славен ден во историјата на македонскиот народ, да го прикажат како свој - бугарски. Бугарите подготвуваша голема прослава за Илинден во село Смилево, на која ќе присуствуваше и министерот на полицијата Габроски, но се пропадна. Овчарот како заменик командант умисно и успешно раководеше со акцијата, а тоа во народот силно одекна. Во средината на јануари 1943 год. одредот "Даме Груев" на чело со политичкиот комесар Јосиф Јосифовски - Свештарот и командантот Науме Веслиевски - Овчарот, изврши акција во село Пустец - Преспа под Албанија. Житото собрано од народот беше складирано - чувано во магацин од италијанската фашистичка окупаторска војска. Одредот го заплени од италијанците и го подели на народот на тие македонски села под Албанија.

По директива на Главниот Штаб на НОВ и ПОМ во април 1943 година одредот "Даме Груев"

Груев " се префрли во Егејска Македонија, регион Дебларско - Костурски, каде воспостави врска со грчкиот партизански одред "Вичо" за заедничка соработка и дејствување. Двата одреда изведуваша воено - политички борбени акции - напади на полициски станици, меѓу многуте ќе наведем две од акциите. Во селото Буџ и Гаково беа заробени и разоружани полицајци. На политичките митинзи на народот им се објаснуваше целта на народноослободителната борба и пријателството со грчкиот и југословенските народи. Се разобличуваше и бугарската и италијанската лажна пропаганда. Во овие и сите други борбени акции учествуваа и Науме Веслиевски - Овчарот. Во духот на одлуката на ГЕ на НОВ и ПОМ на 17 јули 1943 година во партизанската база на планината Галичица месност Доње во регионот на село Вокреник - Преспа под италијанска фашистичка окупација одредот "Даме Груев" беше построян во присуство на членовите на ЦК СКМ и членовите на ГЕ на НОВ и ПОМ - Кузман Јосифовски Питу, Цветко Узуневски Абас, политички комесар на ГЕ на НОВ и ПОМ и др. Како овозможува борбено првено знаме, политичкиот комесар на ГЕ на НОВ и ПОМ му го предаде на командантот на одредот "Даме Груев" Науме Веслиевски - Овчарот, а тој му го предаде на знаменосецот Кире Јоневски - Пера. Корците тогаш дадоа заклетва. Потоа одредот "Даме Груев" на чело со командантот на одредот Овчарот и политичкиот комесар Овчарот на 17 јули 1943 тргна во поход за Дебарца. Одредот во Дебарца и Малесијата од народот наиде на многу добар прием. Низ цела Дебарца и Малесијата се вршеа акции, одражуваа политички митинзи по селата, им се објаснуваше програмата и ставот на Партијата и задачите на НОВ и ПОМ, се вршеа мобилизација на нови борци и др. Штабот на одредот на чело со командантот на одредот Науме Веслиевски - Овчарот и комесарот на одредот Јосиф Јосифовски - Овчарот, презедоа чекори за остварување соработка меѓу македонскиот народ и народностите што живеат во овие краишта на Македонија, за ковање на братството и единството меѓу македонскиот народ и народ-

ностите на силите против заедничкиот непријател и неговите слуги. Прва покрупна македонска регуларна војска во Македонија е баталјонот "Нирче Ацев". Формиран е на 18 август 1943 год. во планината Караорман - Славеј - Дебарца. Формациски состав на баталјонот на формирањето беше: командант Науме Веселиевски - Свчарот, за сеник командант Мите Тривовски - Војводата, политички комесар Стојко Ивановски - Планиноски, заменик политички комесар Трајан Белев-Гоце, интендант Војне Павловски - Стево, а потоа интендант стана Ефтим Ристовски.

На 7 септември 1943 год. беа нападнати италијанските карабинерски станици лоцирани во селата: Белчишта, Лешани и Велмеј - Дебарца. Секоја чета напаѓаше по една карабинерска станица. Борбата во село Белчишта беше крвава и нерамна. На италијанци веднаш им пристигна појачување, војска од Струга со камиони и борни коли, добро наоружани, додека ние бевме помалубројни и слабо наоружани. Во оваа борба беа заробени двајца италијанци, а од нашите имаше неколку загинати. Баталјонот беше принуден да отстапува со борба. Во нападот во село Лешани со една чета на баталјонот раководеше свчарот беше заробен еден италијанец. Акцијата заврши добро без жртви.

На 11 септември 1943 год. баталјонот "Нирче Ацев" влезе во Кичево. Командантот на баталјонот изврши распоред по ударни групи. Касарната ја поседнавме, го обезбедувавме и расчистувавме градот, обезбедувавме од воено стратешко значење - хидроелектричната централа, ликвидираше италијанци и една жена шпиунка - соработник на италијанскиот окупатор. На чело со командантот Свчарот, баталјонот изврши параден марш во градот. Се одржа масовен политички митинг на кој зборуваа: Светозар Вукмановиќ - Темпо, Јосиф Јосифовиќ и Свентрот, Левче, Стефановски-Тарзан и др. Во акцијата низ градот успешно и умешно раководеше командантот на баталјонот Науме Веселиевски - Свчарот. На 11 ноември 1943 год. во село ^{Сливово} ~~Кичево~~ - Дебарца формирана е Првата македонско - косовска бригада. Во составот на бригадата влезе баталјонот "Нирче Ацев", ^{KS} како прв баталјон, командант на баталјонот беше Науме Веселиевски - Свчарот. Во борбата со германците и балистите баталјонот доби задача да го поседне положајот на село Подвис на патот Кичево - Дебар со задача да ја пресретне - попречи непријателската колона и да ја уништи. Баталјонот од заседа ја нападна непријателската колона составена од германска војска и балисти. Непријателската колона целосно беше уништена. Уништени се неколку камиони, една локомотива, неколку натоварени вагони со војска и опрема. Непријателот беше поразен и даде многу жртви. Баталјонот

на положај го распореди командантот Овчарот. Оваа ³³ тактичка, уметно и храбро ја изврши.

Првата македонска косовска бригада, пошта меѓу 5 и 9 декември од Дебарца изврши борбен поход преку планината Галичица ³³ Преспанското и Охридското Езеро, бригадата со напорен марш го совлада планинскиот масив и ја мина границата бугарско - грчка и бугарско - албанска на 6, 8 и 9 декември 1943 се проби преку албанската и грчката територија во брегот на Преспанското Езеро.

Во село Герман - мала Преспа - Егејска Македонија извршена беше реорганизација на единиците, еден дел од борците од баталјонот "Мирче Ацев" се приклучија во баталјонот "Стив Наумов". Во село Герман баталјонот "Стив Наумов" официјално се приклучи како пети баталјон на македонско - косовска бригада. Тогаш на 9 декември 1943 год. Науме Веслиевски - Овчарот стана командант на баталјонот "Стив Наумов". Бригадата го продолжи походот за Караџа - Грција. Од село Зборско - Кокуш планина на 31 јануари 1944 год. вечерта баталјонот "Стив Наумов" заедно со баталјонот "Христо Ботев" (бугарски баталјон) и членовите на ГМ на НОВ и НОМ Михаило Апостолски и Страхил Гигов, делегатот на ВМ на НОВ Свезозар Вукмановиќ - Темпо иницијативниот одбор за свикнување на АОВМ и др. го започна февруарскиот поход од Кокуш планина до Козјак - регион кумановски. И покрај борбата со природната стихија суровата зима - невремето како што беа силните ветрови, надојдените студени реки, снегот кој на планината Беласица достигнуваше до еден ипол метар, гладот, несниевото, борбата со непријателските сили, претставуваа големи тешкотии за борците - групата баталјони во проби-вањето низ тешки терени и сурова зима низ источна Македонија борците покажаа голема издрживост. Големи непријателски сили беа концентрирани и ангажирали да ја уништат нашата колонија и да го спречат походот. Во походот кај Исти Бањи, на мостот на реката Брегалница непријателот имаше поставено селска стража, која го обезбедуваше мостот. Претходницата од баталјонот "Стив Наумов" тргна, а по неа колоната. Селската стража составена од три стражари почна да ја запира претходницата и извикива: "Кој иде?" Командантот на баталјонот - Овчарот одговори: "Наша сме, бугарска војска". Тогаш со голема брзина - уметност една тројка начело со Овчарот, Крсто Саколовски - Ордан и Славе Илиевски - Стевона мостот му се доближија на стражата и Овчарот прв го фати еден стражар за пушката и другите Крсто и Славе фатија по еден, ги резоруха за неколку минути без да употребат оружје, ги поведоа со себе и така групата баталјони ја премине Брегалница на мостот. И ретеме опасноста да бидеме откриени и колоната да ја попречат и да претрпи пораз. Овчарот со групата и неговата храброст, уметност и вештина, ус-

нелно ги совлада стражарите на мостот. Во непозната близина се наоѓае бугарската војска и тенкови.

Во февруарскиот поход командантот на баталјонот Веслиевски Овчарот умешно - борбено и тактички со воени вештини раководеше и командуваше со баталјонот. Походот успешно заврши од Козјак до Козјак кумановско. На 26 февруари во село Жеглене, на Козјак беше формирана третата македонска НО бригада и во составот на формирањето влезе баталјонот на чело со командантот Науме Веслиевски - Овчарот.

Нападот на Кратово на 25 април 1944 год.

Една од успешните борби на III ННОУВ беше завземањето на Кратово во пролетната офанзива каде бригадата постигна голем успех и непријателот беше наполоно поразен. Првиот баталјон "Ств Наумов" на III ННОУВ, командантот Овчарот го распореди во градот за борба и акција. Во градот се наоѓае бугарска фашистичка окупаторска војска која беше доцарана во училиштето, а беше дојдена специјална ловачка единица за борба против единиците на народноослободителната војска имаше и контра - четници - слуги на окупаторот и шпиуни - предавници и административен апарат-општина. Баталјонот на чело со Овчарот постигна голем војнички и политички успех при што сите бугарски војаници и контра четници беа заробени и разоружани, а шпиуните ликвидирани.

Во првата декада на август 1944 год. (по завршувањето на АСНОМ), баталјонот "Ств Наумов" на чело со командантот Науме Веслиевски Овчарот доби задача да тргне во поход од Козјак за Кокуф. Тоган баталјонот се одвои од III ННОУВ. Науме Веслиевски - Овчарот беше избран за народен пратеник. По наредба на ГМ на КОВ и НОМ во втората половина на август 1944 год. Науме Веслиевски - Овчарот беше поставен за командант на II ННОУВ, а на 12 или 13 септември 1944 г. поставен беше за командант на 41 дивизија. Во втората половина на 1945 год. (летото) беше поставен за командант на VIII дивизија на ННОУ. Еве што раскажува Коце Солунски за Науме Веслиевски - Овчарот. Цитат: "Својот голем углед меѓу партизаните и народот од Македонија, Овчарот го создаде со својата несебичност и храброст, најбарани карактерни својства во ослободителната војна и револуцијата. Тие атрибути ги красеа партизаните, затоа непосредната нивна цел - слободата, ја постигнаа. Во нивниот строј први се наредени констакнатите. Меѓутоа Овчарот беше прв меѓу првите, затоа

неслучајно стана прв командант на првиот партизански баталјон "Мирче Ацев" на 18 август 1943 год. Тогаш кадрите на партизаните немале да грешат, вредностите на борците беа големи. Овчарот стана славен уште во 1943 год. Кон крајот на јуни 1944 год. Штабот на II-та оперативна зона доби наредба од ГИ (пред капитулацијата на Бугарија) да формира дивизија. На едната бригада (II-та македонска) кои влегуваа во состав на првата македонска дивизија (41 НОВЈ) што беше формирана на 25 август командант беше Наум Веслиевски - Овчарот. Фотографијата на која сме со Овчарот датира од деновите пред самото формирање на дивизијата или ден, два, потоа. Ние тогаш, со него, често се дружевме - знајци уште од слободна Дебарца - колку што си спомнувам како Штабот на оперативна зона (Тито, Борче, Добри, Солунски) беше именовани и за прв Штаб на првата дивизија во Шешково, Овчарот беше еден од кандидатите за командант на дивизијата. Тој тоа стана, итот ние, цел штаб, по исполни два месеца, прераснаа во Штаб (комплетно) на првиот македонски корпус, подоцна познат како XV - ти македонски корпус. Посебно сеќаваме од тие денови што ми останало и за Овчар,

Зеднаг по формирањето на дивизијата, штабот на дивизијата, штабот на втората македонска бригада (Овчар, Бочвар, Ико, Кагин) доби задача, од Дервен прилепско до Извор патот Прилеп - Велес со околните села, наполно да го претвори во слободна територија. За неколку дена, оваа задача беше извршена. Во таа време како е колективно раководење, отворено се говореше дека Овчарот на јуриш им го препречи патот преку Бабуна на германците, како и многунати дотогаш уште од Преспа 1942/43 година во својство на командант на одредот "Даме Груев" има големи заслуги. На полноќ на 1 септември под негово водство бригадата го ликвидира полицискиот цикит во Извор, доведе 62 заробени полицајци, 100 пушки, 150 револвери, 6 митралези, 1 митрафлач и многу муниција и друг материјал. Овчарот нареди сето ова да се натовари на триесетина запрежни коли и ги доведе во селата Стенанци и Поменово. Овчарот беше пофален од штабот на дивизијата. Тој беше природно интелегентен и голем другар. Како што тој се својата добродушност ги сакаше борците, така тие него го обожуваа. Симпатите кон него, кон крајот на војната, прераснаа Овчарот да стане жива партизанска легенда во Македонија. "

Бие што пишува Кузман Јосифовски - Питу за Овчарот во извори на ослободителната војна и револуција во Македонија 1941-1945 Институтна националистичка историја, книга II, том I, стр. 140 "Наум Веслиевски Овчарот". " Тој другар, по мое е најодан и најмногу се развива поли-

тички и затоа го турнае одговорен на Партијата. Науме Веслиевски - Овчарот од декември 1945 година до мај 1947 година ја заврши Висшата војна академија "Фрунзе" во Москва. По завршувањето на војната академија беше командант на III ударна дивизија, а во 1949 година беше командант на III ударна дивизија. Од ГИ на НОВ и ПОМ беше оценуван како најдобар командант во НОВ и ПОМ. Науме Веслиевски - Овчарот учествуваше во сите акции, борби, походи и во февруарскиот поход во именуваните единици. Се бореше за правда, слобода, равенство, ослободување на Македонија од вековното робство. Овчарот го красеа сите особини како човек - комунист, борец - револуционер, нико воен раководител - старешина. Тој беше чесен, скромен, непометлив, принципален, дисциплиниран, крајно одан на Партијата и Револуцијата, неустрашив командант, херој, исполнител на задачите. Се интересираше за се, особено за војната наука. Полагаше многу на личност и неградување, природно интелигентен - бистар. Одликуван со повеќе воени одликувања, по чин беше потполковник. Овчарот даде голем придонес во НОВ и Револуцијата, стана легенда за Македонија.

Со Науме Веслиевски - Овчарот беше заедно во одредот "Даме Груев", баталјонот "Мирче Ацев", во баталјонот "Стив Наумов", во I МНОУБ и во III МНОУБ. Него го знаа како што го опишав, се ми остани во трајно сеќавање како светол лок на Револуцијата и НОВ и ПОМ.

При правевето на рефератот се консултирав со соборци на Науме Веслиевски - Овчарот и тоа: Крсто Соколовски, Иван Дојчиновски - Димче, Атанас Тасевски - Комето и други.

Науме Веслиевски почина на 28 декември 1972 год. кај неговата сестра Трајанка, во село Јанковец, Преспа.

Ермин Ристовски

Ермин Ристовски,

Носител на "Партизанска споменица 1941"

Ул. "Вити Гули" бр. 49 Скопје

Тел. 2351887

Види и Коце Солунски
страници 4 и 5

Нападот на Кратово на 25 април 1944 год.

Една од успешните борби на III МНОУБ беше завземањето на Кратово во пролетната офанзива каде бригадата постигна голем успех и непријателот беше наполно поразен. Првиот батаљон "Стив Наумов" на III МНОУБ, командантот Овчарот го распореди во градот за борба и акција. Во градот се наоѓаше бугарската фашистичка окупаторска војска која беше лоцирана во училиштето, а беше дојдена специјална ловечка единица за борба против единиците на народноослободителната војска имаше и контрола - четници - услуги на окупаторот и шиуни-предавници и административен апарат-општина. Батаљонот на чело со Овчарот постигна голем војнички и политички успех при што сите бугарски војници и контра четници беа заробени и разоружани, а шиуните ликвидирани.

Во првата дека да на август 1944 год. (по завршувањето на АСНОМ), батаљонот "Стив Наумов" на чело со командантот Науме Веслиевски Овчарот доби задача да тргне во поход од Козјак за Кожуф. Тогаш батаљонот се одвои од III МНОУБ. Науме Веслиевски-Овчарот беше биран за народен пратеник. По наредба на ГШ на НОВ и ПОМ во втората половина на август 1944 год. Науме Веслиевски-Овчарот беше поставен за командант на II МНОУБ, а на 12 или 13 септември 1944 год. поставен беше за командант на 41 дивизија. Во втората половина на 1945 год. (летото) беше поставен за командант на VIII дивизија на КНОЈ.

Еве што раскажува Коце Солунски за Науме Веслиевски-Овчарот. Цитат "Својот голем углед меѓу партизаните и народот од Македонија, Овчарот го создаде со својата несебичност и храброст, најбарани карактерни својства во ослободителната војна и револуцијата. Тие атрибути ги красеа партизаните, затоа непосредната нивна цел-слободата, ја постигнаа. Во нивните строј први се наредени поистакнатите. Меѓутоа Овчарот беше прв меѓу првите, затоа неслучајно стана прв командант на првиот партизански батаљон "Мирче Ацев" на 18 август 1943 год. Тогаш кадровската политика неможеше да греша, вредностите на борците беа очевидни. Овчарот стана славен уште во 1943 год. Кон крајот на јули 1944 год. Штабот на II-та оперативна зона доби наредба од ГШ (пред капитулацијата на Бугарија) да формира дивизија. На едната бригада (II-та македонска) кои влегуваа во состав на првата македонска дивизија (41 НОВЈ) што беше формирана на 25 август

Командант беше Наум Веслиевски-Овчарот. Фотографијата на која сме со Овчарот датира од деновите пред самото формирање на дивизијата или ден, два, потоа, Ние тогаш, со него, често се дружевме-знаци уште од слободна Дебарца - колку што си спомнувам иако Штабот на оперативна зона (Тико, Борче, Обри, Солунски) бевме именовани и за прв Штаб на првата дивизија во Шешково, Овчарот беше еден од кандидатите за командант на дивизијата. Тој тоа стана, штом ние, цел штаб, по неполни два месеца, прераснавме во Штаб (комплетно) на првиот македонски корпус, подоцна познат како XV -ти македонски корпус. Посвежо сеќаваме од тие денови што ми останале и за Овчар.

Веднаш по формирањето на дивизијата, штабот на дивизијата, Штабот на втората македонска бригада (Овчар, Бонвар, Ико, Кагин) доби задача, од Дервен прилепско до Извор патот Прилеп-Велес со околните села, наполно да го претвори во слободна територија. За неколку дена, оваа задача беше извршена. Во тоа време иако е колективно раководење, отворено се говореше дека Овчарот на јуриш им го препречи патот преку Бабуна на германците, како и многупати дотогаш уште од Преспа 1942/43 година во својство на командант на одредот "Даме Груев" има големи заслуги. На полноќ на 1 септември под негово водство бригадата го ликвидира полицискиот пункт во Извор, доведе 62 заробени полицајци, 100 пушки, 150 револвери, 6 митралези, 1 минофрлач и многу муниција и друг материјал. Овчарот наредил сето ова да се натовари на триесетина запрежни коли и ги довезоа во селата Степанци и Поменови. Овчарот беше пофален од штабот на дивизијата. Тој беше природно интелегентен и голем другар. Како штотој со својата добродушност ги сакаше борците, така тие него го обожуваа. Симпатиите кон него, кон крајот на војната, прераснаа Овчарот да стане жива партизанска легенда во "Македонија".

2. Еве што пишува Кузман Јосифовски - ПИТУ за Овчарот во извори на ослободителната војна и револуција во Македонија 1941-1945 Институтот на национална историја, книга II, том I, стр. 140 "Наум Веслиевски" Овчарот. "ој другар, по мое е најодан и најмногу се развива политички и затоа го туриме одговорен по Партијата во одредот".

Науме Веслиевски - Овчарот од декември 1945 год. до ноември 1947 година заврши Вишата војна академија "Фрунзе" во Москва. По завршувањето на војната академија беше командант на дивизија, а во 1949 година беше командант на III ударна дивизија во Приштина. Од III на НОВ и ПОМ беше оценуван како најдобар командант во НОВ и ПОМ. Науме Веслиевски-Овчарот учествуваше во сите акции, борби, походи и во февруарскиот поход во именуваните единици. Се бореше за правда и во февруарскиот поход во именуваните единици. Се бореше за правда, слобода, равноправност, ослободување на Македонија од вековното ропство. Овчарот го красеа сите особини како човек-комунист, борец-револуционер, како воен раководител-старешина. Тој беше чесен, скроман, ненаметлив, принципиелен, дисциплиниран, крајно одан на Партијата и Револуцијата, неустрашлив командант, херој, исполнителен на задачите. Се интересираше за се, особено за војната наука. Полагаше многу личности изградување, природно интелегентен-бистар. Одликуван со повеќе воени одликувања, по чин беше потполковник. Овчарот даде голем придонес во НОВ и Револуцијата, стана легенда за Македонија.

Со Науме Веслиевски-Овчарот бев заедно во одредот, "Даме Груев", батаљонот "Мирче Ацев", во батаљонот "Стив Наумов", во I МНОУБ и во III МНОБ. Него го знам како што го опишав, ќе ми остане трајно сеќавање како светол лок на Револуцијата и НОВ и ПОМ.

При правењето на реформата се консултирав со соборци на Науме Веслиевски-Овчарот и тоа: Крсте Соколовски, Иван Стојчиновски-Димче, Атанас Тасевски-Комито и други.

Науме Веслиевски - почна на 28 декември 1972 год. кај неговата сестра Трајанка, во село Јанговец, Преспа.

Ефтим Ристовски
Носител на "артизанска споменица
1941"
Ул. "Питу Гули" бр. 49 Скопје
Тел. 2351887